

Överklagande ingett den 17 december 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 7 oktober 2015 i mål T-689/13: Bilbaína de Alquitranes m.fl. mot kommissionen

(Mål C-691/15 P)

(2016/C 106/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: P.J. Loewenthal och K. Talabér-Ritz)

Övriga parter i målet: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH, Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA), GrafTech Iberica, SL

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 7 oktober 2015 i mål T-689/13, Bilbaína de Alquitranes m. fl mot kommissionen (EU:T:2015:767),
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förordna att beslut om rättegångskostnader för överklagandet ska meddelas senare.

Grunder och huvudargument

I den överklagade domen ogiltigförklarade tribunalen delvis kommissionens förordning (EU) nr 944/2013⁽¹⁾ av den 2 oktober 2013 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar.

Kommissionen har anfört tre grunder till stöd för överklagandet.

Kommissionen gör först gällande att tribunalen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artiklarna 36 och 53.1 i domstolens stadga. I den överklagade domen fastslog tribunalen att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig skönsmässig bedömning när den – genom att klassificera ämnet högtemperaturstjärbeck enligt ämnets beståndsdelar, för att göra en föreskriftsmässig riskklassificering, tillämpade additionsmetoden – underlät att beakta samtliga relevanta omständigheter för att kunna avgöra huruvida dessa beståndsdelar fanns i högtemperaturstjärbeck och beståndsdelarnas kemiska effekter, särskilt att högtemperaturstjärbeck är svårt att upplösa i vatten. Det framgår emellertid inte tydligt av den överklagade domen om tribunalen delvis ogiltigförklarade nämnda förordning med motiveringen att kommissionen felaktigt hade tillämpat additionsmetoden vid klassificeringen när den skulle ha tillämpat en annan metod för detta eller på grund av att kommissionen hade tillämpat additionsmetoden felaktigt.

Kommissionen gör för det andra gällande att tribunalen har åsidosatt förordning nr 944/2013 när den fastslog att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig skönsmässig bedömning när den fastställde den angripna klassificeringen utan att beakta huruvida ämnena i sin helhet var vattenupplösliga. Första delen av denna grund bygger på antagandet att tribunalen delvis ogiltigförklarade förordningen eftersom den ansåg att det var felaktigt av kommissionen att tillämpa additionsmetoden för att klassificera högtemperaturstjärbeck som skadligt för vattenmiljön och att tribunalen därmed åsidosatte förordningen, då den ansåg att de empiriska data som finns om högtemperaturstjärbeck var otillräckliga för en klassificering enligt nämnda förordning. Denna omständighet tillsammans med den ytterligare omständigheten att de så kallade bridgingprinciperna inte tillämpades medförde att kommissionen var tvungen att tillämpa additionsmetoden i förevarande fall. Andra delen av denna grund bygger på antagandet att tribunalen delvis ogiltigförklarade förordning nr 944/2013 eftersom den ansåg att kommissionen hade tillämpat additionsmetoden felaktigt, med följd att tribunalen åsidosatte nämnda förordning, eftersom förordningen inte kräver att upplöslighet i vatten av ämnet som helhet ska beaktas vid tillämpning av denna metod.

Kommissionen gör för det tredje gällande att tribunalen åsidosatte unionsrätten eftersom den överskred gränserna för sin laglighetskontroll av den angripna förordningen och eftersom tribunalen återgav det bevismaterial som låg till grund för nämnda förordning felaktigt.

⁽¹⁾ EUT L 261, s. 5